

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **T. J.**

oskarżonego o czyny z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 marca 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w G.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 8 grudnia 2018 r., sygn. akt IX K [...], na podstawie art. 37 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy T. J., oskarżonego o popełnienie przestępstw skarbowych określonych w art. 107 § 1 k.k.s., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w K.. Uzasadniając wniosek, wskazał na opinię biegłego z zakresu onkologii, sporządzoną w sprawie tego samego oskarżonego prowadzonej w Sądzie Rejonowym w G. pod sygn. akt III K [...], z której wynika, że stan zdrowia oskarżonego wyklucza jego udział w postępowaniu przed tym Sądem, jednak możliwe jest uczestniczenie oskarżonego w postępowaniu przed sądem położonym blisko miejsca jego zamieszkania. Sąd nadmieniał również, że przez dobro wymiaru sprawiedliwości, do którego nawiązuje art. 37 k.p.k., rozumie się również potrzebę doprowadzenia

do przeprowadzenia procesu, który jest mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. Sąd Rejonowy w G. w sposób przekonujący wykazał, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy T. J. do rozpoznania sądowi równorzędnemu położonemu w pobliżu miejsca pobytu oskarżonego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, że „dobro wymiaru sprawiedliwości” stanowiące podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., to m.in. realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie niż miejscowo właściwy w sytuacji, gdy – stwierdzony opiniami biegłego lub biegłych – stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w tym sądzie, a czyni realnym jego udział w postępowaniu w innym sądzie, bliższym miejsca jego zamieszkania (zob. m.in. postanowienia: z dnia 25 lutego 2010 r., II KO 6/10, LEX nr 843255; z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08, LEX nr 544686; z dnia 12 października 2006 r., III KO 61/06, LEX nr 610723). Taka właśnie sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Dostępna dokumentacja medyczna wskazuje, że oskarżony T. J., który mieszka w K., cierpi na poważną chorobę onkologiczną, jest poddawany długotrwałemu leczeniu, a stan zdrowia nie pozwala mu uczestniczyć w rozprawie prowadzonej w odległym od miejsca jego zamieszkania Sądzie Rejonowym w G.. Nie jest jednak na tyle ciężki, by oskarżony nie mógł wziąć udziału w rozprawie prowadzonej w sądzie położonym w pobliżu miejsca jego zamieszkania. Skoro więc warunkiem rozpoczęcia procesu i jego zakończenia w rozsądnym terminie jest przekazanie sprawy temu sądowi, do którego T. J. może się stawić, to uzasadnione jest zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy wymienionemu we wniosku Sądowi Rejonowemu w K.. Celowe będzie nadmienić, że wcześniej również inne sprawy T. J. Sąd Najwyższy na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał do rozpoznania sądom umiejscowionym w K..

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.